

Аз съм вярваща и редовно посещавам Протестанска църква
Надка, р. 1942

Родена съм на 25.12.1942 г. с. Крива бара, обл. Монтана. Родена съм в работническо ромско семейство. Родителите ми ме отглеждаха сами, бях една на родителите ми. Майка ми е имала пет деца, които е имала от първия си брак. Съпругът ѝ е починал и тя остана много млада вдовица. Децата ѝ бяха по-големи от мен, баща ми ги отглежда и тях. Те се отделиха от къщата и живееха в други къщи, защото бяха женени. Баща ми е бил файтонджия и взеше по-богатите хора с файтон. Майка ми беше голяма домакиня, отглеждаха и много животни, имаха и селскостопанска земя.

Аз съм завършила осми клас в селото, след това карах курсове за шев и кройка. Работих като пощальонка в селото. Омъжих се в града, в Лом, през 1965 г. Мъжът ми беше със средно образование, много красив и добър човек. След като ни направиха сватбата се отделихме да живеем отделно от родителите му. Направиха ни къща – от родителите му, но ние сме си я измазали.

През 1967 г. ни се роди дъщеря, по-голямата Анжела Младенова Кирилова. След две години се роди и другата ни дъщеря – Нели Младенова Кирилова. С помощта на моите родители си отгледахме двете дъщери. Аз работих в “Ломска комуна”, като шивачка, по-късно работех в Хлебозавод в Лом, като майстор – мекичар, а съпругът ми в завод за електрокари. Дъщерите ми завършиха средно образование и едната, по-голямата, кандидатства за начална учителка в Кърджали, но аз бях причината и не ѝ разреших да учи в Кърджали. Омъжиха се и двете, и имат деца, имам три внучета. От голямата имам едно внуче, момченце – Божидар. От малката ми дъщеря имам две внучета, момче и момиче. На малката ми дъщеря синът ѝ е на 17 години. И двете ми дъщери са разведени. Живеят при мен. На голямата дъщеря синът ѝ е при нея. На малката дъщеря децата са ѝ при съпругът ѝ. Съпругът ми е починал през 1999 година. Аз останах с дъщерите си, да се грижа за тях. Без съпруга ми живота е тежък. Дъщерите ми са безработни, получават социална помощ. Аз се грижа за тях, помагам им с това, което произвеждам в градината.

Получавам пенсия, която не стига. През свободното си време се занимавам с шивашки услуги, шия спално бельо и продавам по селата и града. В момента шивашките услуги намалиха поради безработицата. Хората в нашия край са повечето безработни и не пазаруват спално бельо. Аз благодаря на Бога, че не сме останали гладни, свързваме някак си двата края.

Аз съм вярваща и редовно посещавам Протестанска църква Баптистка, в град Лом. Вярвам в Исус Христос, че е Божий син и даде в жертва себе си заради човечеството. Голямата ми дъщеря също е вярваща, посещава също и тя църква редовно, със синът ѝ. Благодарение на вярата на малкия ми внук и дъщеря ми, Бог ме изцери и направи така, че и аз повярвах в Живия Бог. Слава да бъде на него.